

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यके ० नै ० ग्रा ० द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ अपेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तथासत्यं त्वयं वेदं कं त्वानं त्वक्ष्यामीति ॥ ४ ॥ अनपकृते अपकाराभावे ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
 गत्वा गत्वानलोरजापुनरेतिसभां मुहुः ॥ आरुष्यमाणः कलिना सौत्तदेना वरुष्यते ॥ २६ ॥ द्विधेव हृदयं तस्य दुःखितस्याभवत्तदा ॥ दोलेव मुहुरायातियाति चै
 वसभां प्रति ॥ २७ ॥ अवकृष्टस्तु कलिना मोहितः प्राद्रवन्नलः ॥ सुतामुत्सृज्य तां भार्यां विलप्य करुणं बभूव ॥ २८ ॥ नष्टात्मा कलिना स्पृष्टस्तत्तद्विगणयन्नृपः ॥
 जगामैकां वने शून्ये भार्यामुत्सृज्य दुःखितः ॥ २९ ॥ इ ० महाभा ० आरण्यके प ० नलोपाख्यानपर्वणि दमयंतीपरित्यागे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥
 बृहदश्व उवाच अपक्रान्तिनलराज नन्दमयं तीगतं क्लृप्ता ॥ अबुध्यत वरारोहा सं त्रस्ता विजने वने ॥ १ ॥ अपश्यमाना भर्तारं शोकदुःखसमन्विता ॥ प्राक्रोशदु
 चैः सं त्रस्ता महाराजेति नैषधं ॥ २ ॥ हानाथ हामहाराज हास्वामि किं जहासि मां ॥ हाहतास्मि विनष्टास्मि भीतास्मि विजने वने ॥ ३ ॥ ननु नाम महाराज धर्मज्ञः
 सत्यवागसि ॥ कथमुक्ता तथा सत्यं सुतामुत्सृज्य कानने ॥ ४ ॥ कथमुत्सृज्य गंगतासि दक्षां भार्यामनुव्रतां ॥ विशेषतोऽनपकृते परेणापकृते सति ॥ ५ ॥ शक्यसे
 तागिरः सम्यक् कर्तुं मयि नरे श्वर ॥ यास्ते पां लोकपालानां सन्निधौ कथिताः पुरा ॥ ६ ॥ नाकाले विहितो मृत्युर्मर्त्यानां पुरुषर्षभ ॥ यत्र कांता त्वयोत्सृष्टा मुहूर्त्तम
 पि जीवति ॥ ७ ॥ पर्याप्तः परिहासो यमेतावान् पुरुषर्षभ ॥ भीताहमतिदुर्धर्षदर्शयात्मानमीश्वर ॥ ८ ॥ हृष्यसे हृष्यसे राजन्नेष दृष्टोसि नैषध ॥ आचार्यगुल्मे रात्मा
 नं किं मां न प्रतिभापसे ॥ ९ ॥ नृशं संवतरा जेन्द्रयन्मा मे वंगतामिह ॥ विलपंती समागम्य नाश्वासयसि पार्थिव ॥ १० ॥ नशो चाम्यहमात्मानं न चान्यदपि किंच
 न ॥ कथं नु भवितास्ये कइति त्वानृपशोचि मि ॥ ११ ॥ कथं नुराजं स्तपितः क्षुधितः श्रमकर्षितः ॥ सायाङ्के वृक्षमूलेषु मामपश्यन् भविष्यसि ॥ १२ ॥ ततः सातीव्र
 शोकार्ता प्रदीप्ते वचमन्युना ॥ इतश्चेतश्चरुदतीपर्यधावतदुःखिता ॥ १३ ॥ मुहुरुत्पतते बाला मुहुः पतति विद्वला ॥ मुहुरालीयते भीता मुहुः क्रोशति रोदिति ॥
 ॥ १४ ॥ अतीव शोकं संतप्ता मुहुर्निःश्वस्य विद्वला ॥ उवाच भैमीनिः श्वस्य रुदत्यथ पतिव्रता ॥ १५ ॥ यस्याभिशापादुःखार्तो दुःखं विदति नैषधः ॥ तस्य भूतस्य
 नोदुःखादुःखमप्यधिकं भवेत् ॥ १६ ॥ अपापचेतसं पापोऽयं वं कृतवान्नलं ॥ तस्मादुःखतरं प्राप्य जीवत्वसुखजीविकां ॥ १७ ॥ एवं तु विलपंती साराज्ञो भार्या
 महात्मनः ॥ अन्वेषमाणा भर्तारं वने श्वापदसे विते ॥ १८ ॥ उन्मत्तवद्व्रीमसुता विलपंती इतस्ततः ॥ हाहाराज न्निमिदमुदुरितश्चेतश्च धावति ॥ १९ ॥

॥ २० ॥ १० ॥ शोचि मि शोचामि ॥ ११ ॥ १२ ॥ मन्युना शोकेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कलिं शपति यस्येति अभिशापात् तद्व्याद्वेषात् नोदुःखात् अस्मत्संबन्धिदुःखात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥